ПОЧИНОК

Снується з ясного починку
Тонка мов нитка,
Із пруттям зеленим
У бильцях хисткої колиски
Сплітається витко.
. . . . . .
Пронеслися вибриком сонячні роки,
Десь зникли у часі.
Хоч плуталась нитка моя,
А все далі тяглася.
. . . . . .
Той світлий починок
Я знов віднайшов,
Що був загубився, здавалось.
І легше крутитись у прядці,
І прясти, й снувати,
І знати,
Що ниточка світла моя
Не порвалась.